

til, at der maa blive givet ham en Afskrift af en Byfogedeklæring i Anledning af en af ham indgiven Ansøgning, eller at det i alt Fald maa blive bevirket, at der afsendes Justitsministeren fornøden Oplysning om, hvorfor Meddelelsen af den nævnte Erklæring er bleven negtet ham. Dette Andragende vil blive overgivet til Udvalget for Andragender.

Som den første Sag paa Dagsordenen er opført: Anden Behandling af „Forslag til Lov om en midlertidig Afvigelse fra Lov om Hærens Ordning af 6te Juli 1867 § 90“. Efter Aftale med den høitærede Krigsminister skal jeg imidlertid under HenSyn til det Hensigtsmæssige saa vel for denne Sag som for andre Sager, der skulle behandles her i Thinget, lade den udgaa af Dagsordenen for idag.

Man gif derfor til den under Nr. 2 paa Dagsordenen opførte Sag, som var:

Tredie Behandling af „Forslag til Lov, indeholdende nogle Bestemmelser om de militære Underklassers Formuesraadighed m. m.“

(Den Behandling findes i Tidenden Sp. 1123 ff.)

Der var ikke til denne Behandling fremkommet noget Endringsforslag. Lovforslaget i dets Helhed fattes under Forhandling.

Da Ingen begjærede Ordet, fattes Lovforslaget (se Tillæg C.) under Afstemning og vedtoges enstemmig med 61 Stemmer.

Lovforslaget vil nu være at tilbagesende til Landsthinget.

Formanden: Da Indenrigsministeren ikke har havt Grund til at vente, at den næste Sag paa Dagsordenen vilde komme saa tidlig for, ser jeg ikke Ministeren tilstede i Dieblicket, men der er sendt Bud efter ham, og Sagen vil blive foretagen, saa snart den ærede Minister er kommen tilstede.

Da Indenrigsministeren kort efter var kommen tilstede, gif man over til:

Første Behandling af „Forslag til Lov om Bestyrelsen af Færgevæsenet“.

(Lovforslaget findes i Tillæg C., Sp. 63—64; 3die Behandling i Landsthinget i detses Tidende Sp. 646—47.)

Bagger: Forjaaviddt det her foreliggende Lovforslag gaar ud paa at overføre Tilsynet med de

privilegerede Færgesteder fra Indenrigsministeriet til Amtsraadene, saa er det en Tanke, jeg ganske kan slutte mig til, da jeg tror, som det ogsaa er udtalt i Motiverne, og som ligeledes Landsthingets Udvalg har erklæret, at et Tilsyn af en mere effektiv Karakter end det, der nu finder Sted, bedre vil kunne udøves af de stedlige Autoriteter, der dels ere nærmere kjendte med Forholdene, dels jo bo de vedkommende Steder nærmere, end af Indenrigsministeriet. For saa vidt maa jeg altsaa slutte mig til Lovforslaget og takke den høitærede Indenrigsminister, fordi han har forelagt det. Naar imidlertid Lovforslaget efter min Mening gaar noget videre end her antydet, beklager jeg ikke at kunne slutte mig til den Tanke, der ligger til Grund herfor. Det vil ses af Lovforslagets § 3, saaledes som denne nu er affattet efter Behandlingen i det andet Thing, at der, saa ofte Amtsraadet dertil finder Anledning, skal indledes Forhandlinger med Indenrigsministeriet angaaende de Foranstaltninger, som skulle træffes, og om Tilvebringelsen af de fornødne Pengemidler, saasnart det til en Forbedring af Færgestederne, en Udvidelse eller Bedligholdelse af disse, udfordres, at der afholdes Udgifter udover, hvad Privilegiehaverne ere forpligtede til. Jeg tror, at den høitærede Indenrigsminister, saaledes som denne Tanke er udført af ham i det oprindelige Lovforslag, og saaledes som den nu er udtrykt efter Lovforslagets Behandling i Landsthinget, er gaaet noget for vidt lige overfor Amtsrepartitionsfonden. Jeg tror nemlig, at der herved bliver paalagt de enkelte Amters Byrder udover, hvad der egentlig er billigt. Sagen er nemlig den, at Færgevæsenet jo er meget ulige fordelt over Landet, idet der i enkelte Amters er mange Færgesteder og i andre forholdsvis saa. Naar altsaa Tilsynet med Færgestederne lægges fra Indenrigsministeriet ud til Amtsraadene, vil det meget let blive opfattet saaledes, som om tillige de Udgifter, der maatte medføres af Forandringer ved Færgestederne, fremtidig skulle paa-hoile Amtsrepartitionsfondene i Modsetning til Staten. Nu vil der formodentlig hertil blive mig svaret, at, saaledes som Forholdene nu ere, paa-hoiler Forpligtelsen udover, hvad Privilegiehaverne er forpligtet til at præstere, i Virkeligheden Ingen, saaledes at der i hvert enkelt Tilfælde alligevel skal indledes Underhandlinger om, hvorledes disse Pengemidler skulle staffles til. Det kan jeg naturligvis ganske indrømme Rigtigheden af; det forholder sig fuldstændig saaledes, at Privilegiehaveren i Almindelighed kun vil være forpligtet til at vedligeholde Færgestedet i den Stand, hvori han har modtaget det, at sørge for, at Færgekøisternerne ere i behørig Orden, og at det fornødne Mandskab til enhver Tid have til Rede, og ud herover gaar hans Forpligtelse ikke. Men naar nu Forholdene for nærværende Tid føre med sig, at de Forbedringer af Kommunikationsmidlerne, som overalt fordres, tillige ville blive forbrede,